

være en Forskel, og derfor foreslaar Flertallet at nedsætte Maksimum for Bøderne til 5 000 Kr., det vil sige, man er enig om ikke at sidestille de to Former for Overtrædelse. Skillelinien mellem Flertallet og Mindretallet ligger i Fastsættelsen af Bødernes Størrelse.

Mindretallet har ikke kunnet gaa med til at fastsætte Maksimum for Bøderne til 5 000 Kr. for uagtsom Overtrædelse, og som Motivering derfor skal jeg ganske kort henvise til de Udtalelser, jeg fremkom med ved Forslagets første Behandling, og som jeg stadig anser for rigtige, hvilket yderligere er blevet understreget for mig ved det, jeg har set i de sidst forløbne Maaneder. Mindretallet kan ikke gaa med til at fastsætte Bøderne for uagtsom Overtrædelse til mere end 1 000 Kr., saaledes som det fremgaar af Ændringsforslag Nr. 3. 2det Stykke i § 1 kan Mindretallet heller ikke tiltræde, og vort Ændringsforslag Nr. 3 gaar derfor ogsaa ud paa, at 2det Stykke i § 1 bortfalder. Ændringsforslag Nr. 4, der jo skal indgaa som en ny Paragraf, er fremkommet paa Grund af Ønsker fra sønderjydske Side, idet man har ment, der burde gives Beboerne lige Nord for Grænsen Adgang til, naar der bliver paaført dem Ulemper paa Grund af Sygdom Syd for Grænsen, at faa nogen Erstatning for disse Ulemper. Man har ment, der burde skelnes mellem de Ulemper, man paafører Beboerne paa Grund af Sygdom i Hjemlandet, og de Ulemper, som paaføres dem paa Grund af Sygdom i et andet Land.

Endelig vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger til den ærede Ordfører Hr. J. P. Jensen. Jeg maa tage ganske bestemt Afstand fra det ærede Medlems Udtalelse her fra denne Talerstol, at Sygdommen har en saa ganske forfærdelig Udbredelse. En saadan Tale er kun egnet til at gøre Skade udadtil, og det ærede Medlem maa dog vide, at Forholdet i dette Øjeblik er det, at af Landets samtlige Besætninger er kun mellem 8 og 9 pCt. angrebet. Derfor synes jeg ikke, det ærede Medlem her fra denne Plads burde udtale sig saa skarpt, som han gjorde. Endvidere forbavser det mig i nogen Grad, at det ærede Medlem kan have den Opfattelse, at det ene og alene er Forsømmelighed, som er Grunden til, at Sygdommen har bredt sig i den Grad, som den har; det tyder i hvert Fald paa, at det ærede Medlem har ringere Begreb om epidemiske Forhold, end jeg egentlig havde antaget. Jeg kan derfor heller ikke billige, at man, fordi Sygdommen nu ifølge sin Natur har faaet den Udbredelse, den har, ene og alene slaar ned paa

Forsømmeligheden og indsætter saa voldsomme Bødebestemmelser som dem, Regeringen har foreslaaet.

Jeg skal anbefale Tinget at stemme for de Ændringsforslag, Mindretallet har stillet.

Larsen-Badse: Naar vi fra vor Side har kunnet tiltræde Ændringsforslag Nr. 1, er det jo i god Overensstemmelse med, hvad jeg udtalte ved Lovforslagets første Behandling, nemlig at Bøderne maatte reguleres noget ned, for saa vidt angik de tilfældige Overtrædelser af Anmeldelsespligten og Overtrædelser af Afspærringsreglerne, idet Overtrædelserne er blevet delt i uagtsomme og forsætlige, saaledes at Maksimumsbøden for uagtsomme Overtrædelser sættes ned til det halve. Der er dog derved slaaet noget af paa de Krav, Ministeren rejste ved Lovforslagets Fremsættelse.

Nu skal jeg ikke herfra udtale mig om, hvad der er Skyld i Sygdommens store Udbredelse for Tiden, men det turde vel være utvivlsomt, at hvis det er muligt overfor en kommende Epidemii at have et Vaaben i sin Haand, hvormed man i højere Grad, end det denne Gang har været Tilfældet, kan dæmme op for Sygdommen, kan man ikke tage Ansvar for at lade være med at fremskaffe et saadant Vaaben. Det er det, der har været det ledende for os.

Jeg maa maaske i denne Forbindelse benytte Lejligheden til at tage Afstand fra en Bemærkning af den ærede Ordfører. Den ærede Ordfører sagde, at i Øjeblikket overholder saa godt som ingen Reglerne — det vil formentlig sige Afspærringsreglerne —, og det er en noget stærk Vending, navnlig er det stærkt sagt af en Dyr læge. Jeg tror dog, jeg tør sige, at Befolkningen gør, hvad den kan, for at overholde Reglerne, men de har jo været baade vanskelige og vidtløftige, indtil der nu for nylig kom nye Regler, som var lettere at forstaa. Jeg kan for Resten fortælle en lille Historie om en Dyr læge. Han gik ud af en Stald med smittede Dyr, og ved Udgangen af Stalden stod der, som der skal efter Reglerne, noget Vand med Lysol i, og heri skulde han dyppe Støvlerne. Da han nu gik, dyppede han kun den ene Støvle, og saa spurgte Ejeren ham, hvorfor han ikke dyppede den anden. Nej, svarede Dyr lægen, det holdt han ikke af, for der var Hul i den. Jeg vil dog tilføje, at jeg tror ikke, dette er Dyr lægernes almindelige Standpunkt, det har været et isoleret Tilfælde. Og saaledes er det ogsaa med Landmændene, de gør gennemgaaende, hvad de kan, for at overholde Reglerne, naar de da har en saadan Form, at det er muligt